

skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser. Samlet vil den mere fleksible efterlønsordning gøre ordningen mindre overskuelig, hvilket vil øge behovet for vejledning til medlemmerne fra kassernes side.

Forslagenes samlede økonomiske virkninger skønnes at medføre et årligt provenu for det offentlige på i alt ca. 1,8 mia. kr. Provenuet er sammensat af mindreudgifter til dagpenge og efterløn, færre udgifter til arbejdstilbud og større indtægter i form af medlemsbidrag. Den fulde provenuvirkning opnås først i det fjerde år efter regelændringernes gennemførelse. I 1992 skønnes provenuet at udgøre 700 mill. kr. De økonomiske konsekvenser for det offentlige i 1992 og 1995 skønnes til følgende beløb (PL = 1992):

	FFL 92	1995
Efterløn	300	- 600
Dagpenge	- 50	- 200
Arbejdstilbud	- 500	- 550
Ialt besparelser	- 250	- 1.350
Medlemsbidrag	450	450
I alt provenu	- 700	- 1.800

Forslaget om at hæve den generelle efterlønsalder til 62 år skønnes at give en besparelse på 950 mill. kr. i 1995. Som følge af den foreslåede overgangsordning vil der ikke være økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget i 1992.

Forslaget om 20 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse for at kunne gå på efterløn skønnes at medføre en årlig merindtægt på 325 mill. kr.

Forslaget om at 55 årige, der mister dagpengeretten, får valget mellem efterløn og arbejdstilbud skønnes at give en samlet besparelse på 275 mill. kr. i 1992 og 500 mill. kr. i 1995.

Forslaget om ret til efter udtræden af efterlønsordningen, én gang at kunne vende tilbage, skønnes at ville medføre en besparelse på 10 mill. kr. i 1992 og 25 mill. kr. i 1995. Forslaget betyder, dels at nogle efterlønsmodtagere for en periode vil forlade ordningen, dels en øget tilgang til ordningen. Forslaget om udvidet ret til arbejde i efterlønsperioden skønnes at medføre merudgifter på 10 mill. kr. i 1992 og 150 mill. kr. i 1995.

Forslaget betyder, dels at nogle efterlønsmodtagere vil udvide antallet af timer med arbejde, dels en øget tilgang til efterlønsordningen. Forslaget om at ændre reglen om, at man ikke de første 5 uger ved overgang til efterløn må arbejde, til en regel om, at man kan fortsætte arbejde hos sin tidligere arbejds-

giver, hvis arbejdstiden nedsættes til under halvdelen, skønnes at medføre årlige merudgifter på 100 mill. kr.

Forslaget om at medlemmer, der først går på efterløn som 63-årige, modtager efterløn på 1. trin i hele efterlønsperioden, skønnes at medføre en besparelse på 75 mill. kr. i 1992 og 125 mill. kr. i 1995.

Forslaget om forhøjet medlemsbidrag for efterlønsmodtagere skønnes at medføre en årligt merindtægt på 125 mill.kr.

For kommunerne vil forslaget betyde, at der skal tilvejebringes færre arbejdstilbud til langtidsledige. De kommunaløkonomiske konsekvenser heraf vil være omfattet af den kommunale budgetgarantiordning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler er det en betingelse for overgang til efterløn, at medlemmet forlader arbejdslivet, og at medlemmet er dagpengeberettiget på overgangstidspunktet.

Det foreslås, at der åbnes mulighed for at overgå til efterløn, hvis arbejdstiden nedsættes til mindst ca. halvdelen af arbejdstiden ved fuldtidsarbejde, svarende til 950 timer for fuldtidsforsikrede medlemmer og 600 timer for deltidsforsikrede medlemmer. Dette gælder dog ikke drift af selvstændig erhvervsvirksomhed. Det vil således fortsat være en betingelse for overgang til efterløn, at medlemmets personlige arbejde i den selvstændige virksomhed er ophørt mere end midlertidigt. Dette gælder, uanset om den selvstændige virksomhed er medlemmets hoved- eller bibeskæftigelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 5.

Til nr. 2

Til stk. 1 og 4.

Efter de gældende regler kan man gå på efterløn, når man er fyldt 60 år.

Det foreslås, at aldersgrænsen hæves til 62 år. For at tilgodese de medlemmer, der har haft en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn som 60-årige, foreslås det, at medlemmer, der ved lovforslagets fremsættelse var fyldt 58 år, fortsat kan gå på efterløn, når de er fyldt 60 år.

Forslagets stk. 1, nr. 3 indebærer, at det bliver muligt at fortsætte hos samme arbejdsgiver på nedsat tid, og det foreslås derfor præciseret, at medlemmet ved overgangen til efterløn skal være berettiget til dagpenge i tilfælde af ledighed.